

Witamy Nowy Rok

Pracownicy Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych spotkali się 20 grudnia 2005 roku w Palmiarni, przy al. Wojska Polskiego 69. Pierwsze na Wydziale spotkanie świąteczno-noworoczne, zorganizowane przez Zespół Dziekański, uświetnili swoją obecnością JM Rektor – prof. Czesław Osękowski oraz Prorektor ds. Jakości Kształcenia – prof. Wielisława Osmańska-Furmanek. Dziekan Wydziału – prof. Zbigniew Izdebski powitał licznie zgromadzonych i poprosił JM Rektora o zabranie głosu. Studenci III roku Animacji Kultury – Lidia Czech, Marek Pakoński, Katarzyna Batarowska, Adrianna Borek, Urszula Czechanowska, Anna Macko, Beata Małecka, Emilia Rogala, Łukasz Sawiński, Monika Wiechowska – przygotowali adaptację utworu Ernesta Brylla *Pójdźmy wszyscy do stajenki. Wybór misteriów na Boże Narodzenie*. Dane nam było wysłuchać koncertu: pastoralki *Tryumfy Króla Niebieskiego*, amerykańskiej pieśni bożonarodzeniowej *Whiten Christmas* i kolędy *Bóg się rodzi*, w wykonaniu Ewy i Wojciecha Jaske. Stworzony w ten sposób nastrój sprzyjał składaniu sobie życzeń z okazji Świąt Bożego Narodzenia i zbliżającego się Nowego Roku.

Justyna Zbączyńskiak

Studia pedagogiczne na Uniwersytecie Palackiego w Ołomuńcu

W ostatnich latach Wydział Pedagogiki oraz Wydział Kultury Fizycznej Uniwersytetu w Ołomuńcu wykazują zainteresowanie współpracą z Uniwersytetem Zielonogórskim. Składana ponad rok temu oferta współpracy nie została jednak podjęta, co moim zdaniem świadczyło o braku otwarcia na kontakty zewnętrzne. Ostatnio zostałem zaproszony do tego Uniwersytetu z okazji habilitacji z antropologii pracownika Katedry Antropologii i Wiedzy o Zdrowiu Wydziału Pedagogiki na Konferencję „Zdrowie i ruch”.

W czasie pobytu prześledziłem program studiów pedagogicznych, specjalności i programy szczegółowe niektórych przedmiotów. Podstawowymi specjalizacjami są tam:

1. Pedagogika specjalna obejmuje specjalność pedagogikę wieku przedszkolnego, andragogikę, technikę komunikacji, pedagogikę specjalną.
2. Pedagogika ogólna ze specjalizacjami: logopedia, szkoły macierzyństwa, wychowanie rodzinne, nauczanie przedmiotów społecznych i zdrowotnych w szkole średniej i w szkołach zawodowych.

W porównaniu do programów studiów w uczelniach polskich uwagę zwraca duży udział przedmiotów związanych z człowiekiem, jego biologią i zdrowiem. Nauczanie to jest zintegrowane w

wydział nauk pedagogicznych i społecznych

Katedrze Antropologii i Wiedzy o Zdrowiu. Pracownicy tej katedry wykładają antropologię ogólną, biologię człowieka – stosownie do specjalizacji biologię wieku przedszkolnego, auksologię, gerontologię: higienę, somatologię, propedeutykę zdrowia, edukację prozdrowotną, żywienie, pierwsza pomoc, demografię, antropologię kulturową i społeczną, seksuologię. Dużo jest w programach wiedzy medycznej: neurologia, psychiatria, otolaryngologia i foniatria, oftalmologia, pediatria, czy wychowanie fizyczne – np. joga.

Sądzę, że wymiana wykładowców i pracowników w zakresie umowy finansowanej przez programy Erasmus – Tempus byłaby dla obu uczelni bardzo korzystna. Oprócz pedagogiki mogłyby z niej korzystać wydział artystyczny naszego uniwersytetu.

Andrzej Malinowski
(Fot.: Pola Kuleczka)

OD LEWEJ PROREKTOR DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA PROF. WIELISŁAWA OSMAŃSKA-FURMANEK, JM REKTOR – PROF. CZESŁAW OSĘKOWSKI, DZIEKAN WYDZIAŁU – PROF. ZBIGNIEW IZDEBSKI

STUDENCI III ROKU ANIMACJI KULTURY

....Instytut Socjologii

Nowy profesor w Instytucie Socjologii

W tym roku akademickim z Instytutem Socjologii naszego Uniwersytetu zaczęła współpracę dr hab. Marta Zahorska, prof. UZ. Profesor jest specjalistką w zakresie socjologii edukacji. Jej wydana w 2002 roku rozprawa habilitacyjna zatytułowana została: „Szkoła między państwem, społeczeństwem a rynkiem”. Zainteresowania Profesora koncentrują się wokół zagadnień dotyczących oświaty i edukacji w Polsce w okresie transformacji ustrojowej. Profesor Marta Zahorska uczestniczyła i nadal uczestniczy w wielu projektach badawczych poświęconych problemom polskiej edukacji, szczególnie tych związanych z wprowadzaniem i realizacją reformy szkolnej. Obecnie współpracuje z zespołem realizującym grant z KBN, którego zadaniem jest określenie uwarunkowań wpływających na poziom wyników egzaminów zewnętrznych w polskich szkołach. Jedną z jej ostatnich książek jest zatytułowana: „Edukacja przedszkolna w Polsce – zagrożenia i szanse”. Pani Profesor dwukrotnie przebywała na pobytach badawczych na uniwersytetach w USA, a od tego roku akademickiego wyklada na naszym Uniwersytecie. Życzymy Pani prof. Marcie Zahorskiej wielu sukcesów naukowo – dydaktycznych i serdecznie witamy w naszej braci akademickiej.

Katarzyna Szafer

Rozmowa z prof. Martą Zahorską

Szanowna Pani Profesor, jest Pani specjalistą w zakresie socjologii oświaty. Które z zagadnień badawczych w tej dziedzinie, uważa Pani za najważniejsze i dlaczego?

- Stałym wątkiem rozważań socjologii edukacji są społeczne nierówności edukacyjne. Niestety, rozstaliśmy się szybko ze złudzeniami, że publiczna, obowiązkowa i bezpłatna oświata wyrówna szanse dzieci z różnych środowisk. Tylko nielicznym krajom udało się zmniejszyć rozpiętości pomiędzy dziećmi z rodzin zamożnych i wykształconych oraz niezamożnych i słabo wykształconych. Dokonały tego oczywiście kraje skandynawskie. W wielu pozostałych te rozpiętości stale rosną.

Uczestniczyła Pani w badaniach dotyczących oceny reformy oświaty polskiej przez samych nauczycieli. Jakie są najważniejsze wnioski po tych badaniach?

- Jedno z badań, na ogólnopolskiej próbie nauczycieli, realizowaliśmy jeszcze przed wprowadzeniem reformy, badając jakie są nastroje wśród nauczycieli i czego oczekują po nadchodzących zmianach. Z relacji nauczycieli można było wyczytać ogromną nieufność wobec reformatorów, połączoną często z brakiem wielu informacji oraz niechęć wobec zmian. Obawy wyrażali wtedy zwłaszcza nauczyciele szkół podstawowych bojąc się utraty pracy. Wielu z nich starało się zdobyć miejsce w tworzących się gimnazjach. W wywiadach, jakie prowadziłam już po wprowadzeniu reformy – wielu tej decyzji żałuje. Gimnazjum okazało się niezwykle trudną szkołą i to zwłaszcza dla nauczycieli. Wielu z nich przytłacza ogrom problemów wychowawczych.

Czy raporty z badań socjologicznych o polskiej edukacji trafiają do Ministerstwa Edukacji? Czy ma Pani informacje o ich wykorzystaniu przez Ministerstwo w jakikolwiek sposób?

- Ministerstwo to ogromna instytucja zatrudniająca bardzo wielu pracowników. Niektórzy z nich czytają prace socjologiczne inni nie. Ekipa, która wprowadzała reformę była naszymi badaniami bardzo zainteresowana.

Godziła się je finansować, podobnie jak prowadzone przez dwa lata badania monitorujące wprowadzania reformy. Niestety, po zmianie ekipy rządzącej zainteresowanie takimi badaniami zanikło.

W tym roku akademickim zaczęła Pani współpracę z Instytutem Socjologii na naszym uniwersytecie. Uniwersytet Zielonogórski jest jeszcze „na dorobku” boryka się z wieloma trudnościami. Jak Pani Profesor ocenia szanse jego rozwoju? Czy jest to szansa także dla miasta i regionu?

- Jednym z największych sukcesów w polskiej edukacji jest rozwój szkolnictwa wyższego, a zwłaszcza jego decentralizacja. Wszystkie nowopowstałe uczelnie, zwłaszcza te z prawdziwego zdarzenia – takie jak Uniwersytet Zielonogórski – nie tylko spełniają swe podstawowe zadanie, jakim jest uczenie młodych ludzi, ale też wpływają na rozwój miasta i jego okolic. Szansą dla tutejszego uniwersytetu jest także współpraca i wymiana intelektualna z Niemcami. Dla socjologów tutejsze tereny są fascynującym polem obserwacji i analiz – zresztą ciekawie przez miejscowych badaczy wykorzystywanym.

Życzę w imieniu całej naszej braci akademickiej wielu sukcesów dydaktycznych i naukowych. Dziękuję za rozmowę.

- To ja bardzo dziękuję.

rozmawiała Katarzyna Szafer

* * *

I już po warsztatach, spędziliśmy miłe chwile ze studentami z całej Polski, ale jak wszystko co dobre szybko się kończy, powracamy do realizacji dalszych projektów.

1 i 2 grudnia br. Koło Naukowe Socjologów przeprowadziło warsztaty socjologii wizualnej pt. „Na uboczu? Zielona Góra w perspektywie fotografii społecznej”. Specjalnie na to wydarzenie przyjechali do nas studenci ze Szczecina, Wrocławia, Gdańska, Torunia, Poznania i Krakowa. Dużo emocji wśród słuchaczy wywołał gość specjalny fotoreporter Gazety Wyborczej Bartosz Makowczyński, który przybliżył realia fotografii społecznej na co dzień, niekiedy w sposób kontrowersyjny.

Podczas czwartkowych prelekcji odbyły się również prezentacje filmów udostępnionych przez Pracownię Socjologii Wizualnej UAM, filmy te oprócz wartości merytorycznych zawierały też sporą dawkę humoru, były to „Buty”, „Przystanki” oraz fotoesej „Spacer po akademiku”.

Piątkowy dzień nie sprzyjał robieniu zdjęć, gdyż było bardzo zimno, mimo chłodu i przemarznięcia udało się ich zrobić wiele. Materiał ten został następnie zaprezentowany na pokazie w auli B, po którym wywiązała się żywiłowa dyskusja, podczas której prowadząca Anna Gruszka musiała chwilami studzić zapał rozmówców.

Warsztaty zakończyły się zadowoleniem uczestników, poczuciem dobrze spędzonego czasu. Przyczyniły się one do nawiązania rokujących kontaktów oraz promocji KNS w innych ośrodkach.

Koordynatorem projektu była Anna Gruszka, którą wspomagała grupa robocza w składzie A. Chutko, Justyna Jankowiak, Bartek Kamiński, Janek Chutko, Kasia Walentynowicz, Agnieszka Urbaniak, a pomagali: Cecylia Skrzypczak, Aneta Foltyniewicz, Marysia Jasiewicz, Ania Dziublewska oraz Michał Gacek. Projekt oparty był o konsultację z opiekunami koła: dr Żywią Leszkowicz-Baczyńską i mgr Anną Mielczarek-Żejmo.

Jan Chutko

Koło Naukowe Socjologów